

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พ.ศ. 2549

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พ.ศ. 2549 เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีความประพฤติดีสำนึกในหน้าที่ มีความซื่อสัตย์ในอาชีพ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อดำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีเกียรติภูมิ เป็นที่เลื่อมใสศรัทธายกย่องของศิษย์และบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และมาตรา 18 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในการประชุมครั้งที่ 7/2549 เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2549 จึงมีมติให้กำหนดข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พ.ศ. 2549”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ทั้งตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งผู้บริหาร ตำแหน่งประเภททั่วไป

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการทุกประเภท

ข้อ 4 จรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีดังนี้

1. ข้าราชการพึงประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะในการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยความเสมอภาคและปราศจากอคติ

3. ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ รวดเร็ว ชยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผลพร้อมทั้งอุทิศเวลาและตรงต่อเวลา

4. ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบเสียสละ อดทน ร่วมมือกัน พัฒนางานด้วยการค้นคว้าติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัย ต่อเนื่องตลอดเวลา

5. ข้าราชการพึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการพึงเป็นนักวิจัยที่ดี มีจริยธรรมเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ

6. ข้าราชการพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงานสิทธิประโยชน์ขวัญกำลังใจสวัสดิการและยอมรับฟังความคิดเห็นตลอดจนปกครองด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้อง

7. ข้าราชการพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้องเยี่ยงกัลยาณมิตร

8. ข้าราชการพึงประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี รักษาและส่งเสริมความสามัคคีของหมู่คณะ

9. ข้าราชการผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ที่เป็นการกระทำผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้นั้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

10. ข้าราชการที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้แต่มิได้มีลักษณะเป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บนแล้วแต่กรณี หากข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือนดำเนินการให้ถูกต้องหรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย ต่อผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณต้องให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งข้อเท็จจริง และต้องให้ข้าราชการลงชื่อรับทราบและให้โอกาสข้าราชการโต้แย้งและแสดงพยานหรือหลักฐาน

ข้อ 5 ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และเป็นผู้อนิจัยชี้ขาดในกรณีเกิดปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549

(นายอรุณ ธรรมโน)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
เรื่อง จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ด้วยสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้ตระหนักถึงภาระหน้าที่และพันธกิจของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในการให้การศึกษา และพัฒนาบุคลากรของชาติ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ และเป็นที่ยึดเหนี่ยวของสังคมในการสร้างทรัพยากรบุคคลที่มีทั้งคุณภาพและคุณธรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จักต้องมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่เหมาะสม

เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ได้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พ.ศ. ๒๕๔๙ ไว้เป็นแนวปฏิบัติ ดังนี้

๑. ข้าราชการพึงประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะในการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
๒. ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยความเสมอภาคและปราศจากอคติ
๓. ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผลพร้อมทั้งอุทิศเวลาและตรงต่อเวลา
๔. ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบเสียสละ อดทน ร่วมมือกันพัฒนางาน ด้วยการค้นคว้าติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัย ต่อเนื่องตลอดเวลา
๕. ข้าราชการพึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการพึงเป็นนักวิจัยที่ดี มีจริยธรรม เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ
๖. ข้าราชการพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงานสิทธิประโยชน์ ขวัญกำลังใจสวัสดิการและยอมรับฟังความคิดเห็นตลอดจนปกครองด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้อง
๗. ข้าราชการพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้องเยี่ยงกัลยาณมิตร
๘. ข้าราชการพึงประพฤติตนให้เป็นที่ยึดถือของบุคคลทั่วไป มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี รักษาและส่งเสริมความสามัคคีของหมู่คณะ

๙. ข้าราชการผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ที่เป็นการกระทำผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้นั้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

๑๐. ข้าราชการที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้แต่มิได้มีลักษณะเป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บนแล้วแต่กรณี หากข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือนดำเนินการให้ถูกต้องหรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย ต่อผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณต้องให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งข้อเท็จจริง และต้องให้ข้าราชการลงชื่อรับทราบและให้โอกาสข้าราชการโต้แย้งและแสดงพยานหรือหลักฐาน

จึงประกาศมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ประกาศ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ ดั่งวิเศษ)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา